GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆA
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Poštarina plaćena

POJEDINI BROJ 1.50 D

Tribuna

„TRIBUNA“ poludnevnik
UPRAVA: Šibenik ulica Episkopa Milaša.
UREDNIŠTVO: Šibenik, ul. Ep. Milaša. Telef. 47. Split: Marulićeva I/II.
ČEK. RAČ. Zagreb 46.798
PRETPLATA mes. d. 14, za inostranstvo din. 25.
RUKOPISI se ne vraćaju.

GODINA IV — ŠIBENIK — 22 DECEMBRA 1936 — SPLIT — BROJ 462

Konkordat

„Narodna samouprava“, organ JRZ iz Kraljeva u svome zadnjem broju donosi uvodni članak pod naslovom „Konkordat s Vatikanom“. Zbog aktuelnosti ovog pitanja mi, također na uvodnom mestu prenosimo prvi dio ovog članka.

„Između naše Kraljevine i Vatikana zaključen je 26 jula prošle godine Konkordat. Taj konkordat iznet je sada pred naše Narodno Predstavništvo i poveren specijalnom odboru za proučavanje.

Pre nego što padne definitivna odluka po ovom problemu, neobično važnom kako za sve veroispovesti u zemlji, tako isto i za samu državu, potrebno je baciti punu svetlost na izvesne klauzule koje ovaj konkordat sadrži.

Sam fakt, da je konkordat i pre i posle sastava u svojoj definitivnoj redakciji i svečanost potpisivanja istog u Vatikanu od punomoćnika obe ugovoračke stranke — držan u najvećoj tajnosti, dovodi u sumnju i baca u brigu sve prave rodoljube ove zemlje a naročito sav pravoslavni narod.

Na žalost ova sumnja i bojazan potpuno su se ispunile.

Konkordat ovakav kakav je predložen narodnom predstavništvu na ozakonenje štetan je po državne interese a istovremeno bitno, i nepovoljno menja položaj Srpske Pravoslavne crkve u Državi.

Novi konkordat potpuno ukida u stavno načelo ravnopravnosti priznatih veroispovesti, i daje katoličkoj crkvi predominantan položaj vladajuće državne vere, *dok sve ostale veroispovesti a naročito Pravoslavna crkva kojoj pripada većina stanovništva ove zemlje, silaze na položaj drugostepeni, podređeni.*

Ovim konkordatom rimokatolička crkva dobija specijalna ovlašćenja i privilegije, kojih nema ni jedna druga crkva.

Radi ilustracije da navedemo neko liko eklatantnih primera takvih privilegija:

Po čl. VII st. 2 konkordata, kato lički sveštenici uživaće zaštitu od države kao i državni službenici. Ova zaštita nije predviđena za Srpsko pravoslavno sveštenstvo.

Istim članom stav 4 predviđa se **kazna za bespravno nošenje katoličke sveštenićke odežde,** *kao i bespravno nošenje vojničke uniforme. Ni jednim zakonom ta zaštita nije zagarantovana i pravoslavnom sveštenstvu.*

Odredbom čl. XIII st. 4 konkordat se stavlja iznad Jugoslovenskih državnih zakona kad kaže: U slučaju da vladanje nekog crkvenog službenika bude opasno za postojeći poredak, može državna vlast tražiti njegovo smenjivanje.“ **A dali će ga i dobiti to se ne tvrdi.** *To znači, da katolički sveštenik može činiti protiv ove države šta hoće* **za njega ne važe naši zemaljski pozitivni zakoni, jer sve što vlast može da učini protivu njega u takvom slučaju jeste to, da traži njegovo smenjivanje. S pravoslavnim sveštenikom u sličnom slučaju postupa se kao i sa svakim građaninom ove države.**

U pitanju prosvete — škola stvar je isto tako teška i ozbiljna.

Konkordat predviđa odredbu, **da gdje god u nekoj školi ima ma i jedan učenik katoličke veroispovesti više nego pravoslavnih tu mora učitelj isključivo biti katolik.** *To znači, da u svima pokrajinama gdje je u većini rimokatolički živalj isključena je mogućnost da bude postavljen za učitelja pravoslavac.* **Dali je to u duhu jedinstva i verske ravnopravnosti predviđeno zemaljskim ustavom?**

Slične privilegije za rimokatoličku crkvu konkordat dobija i u vojsci, gde će dobiti veći broj vojnih sveštenika pa čak i vojnog biskupa, čega nema ni jedna druga priznata veroispovest.

Daljim svojim odredbama konkordat se ističe kao norma i za ostale konfesije, ukida prava drugih veroispovesti, koja im je garantovao zemaljski ustav, čime ruši i same propise istog, da je imovinska prava rimokatoličkoj crkvi u dalekom širem obimu nego ma kojo drugoj veroispovesti a najmanje pravoslavnoj crkvi.

Najposle, sva nerešena pitanja između naše države i rimokatoličke crkve **konkordat ostavlja na rešenje rimokatoličkom kanonskom pravu. Drugim rečima sve što nije predviđeno biće onako kako naredi Sveti Otac Papa iz Rima.“**

Na frontovima španskog građ. rata
sve više stranaca

Madrid, 21 dec (r) Zbog velikih snežnih nanosa operacije su ometene s jedne i druge strane. Gomilanjem internacionalnih trupa civilnom stanovništvu Madrida pretstoji sve veća opasnost. Jučer je sprovedeno opšte iselenje. Naša slika prikazuje grupu neboraca koja napušta svoje domove.

ČANGKAJŠEK NA SLOBODI

Nanking, 21 decembra (r). Čitava Kina napeto očekuje da li će maršal Čangsilijang ispuniti svoje obećanje i pustiti na slobodu maršala Čangkajšeka.

Još uvijek kruže nekontrolisane vijesti da je maršal Čangkajšek već od letio iz Sinanfua

U međuvremenu brat Čangkajšekove žene i generalni direktor Kineske banke odletio je sa još tri druge kineske ličnosti u Lojang.

Utica u Sianfu gdje je, navodno, stigao oslobođeni maršal Čankajšek. Sianfu je glavni grad provincije Shensi u kojoj se vode prvi zapletaji.

„TIPOGRAFIJA“ d. d.

Mi smo bili ostali dužni „Obzoru“ još neke odgovore i objašnjenja. Nismo prispili da ih damo, no — držimo — da nisu više ni potrebni posle ovog članka „Hrvatskog Dnevnika objavljenog pre dva dana, koga — radi njegove velike važnosti — prenosimo u celosti:

„Između zagrebačkog tjednika „Danice“ i „Tipografije“ d. d. u Zagrebu, odnosno dra Mitana Dežmana razvila se polemika o ničemu drugom, nego o — nama. „Danica“ je naime napisala u broju od 22 studenoga o. g. članak pod naslovom „Borba Tipografijne štampe protiv „Hrvatskog dnevnika“, pak na taj članak odgovaraju u broju od 13 prosinca ove godine „Tipografija“ d. d. i dr Milivoj Dežman po zakonu o štampi u formi ispravka. Ne upuštamo se u to, je li uzuelno, da jedno tiskarsko poduzeće vodi novinsku politiku u formi ispravka. Nas više zanima, šta piše o nama bez ikakve pobude s naše strane. Ali kada se već piše o nama, ne može nam se zamjeriti, ako se na to pisanje i osvrnemo.

„Tipografija“ d. d. u svojem ispravku tvrdi, da je „Hrvatski dnevnik“ informativni list, koji podupira hrvatsku seljačku politiku, kao što je podupiru i Obzor i Jutarnji list i Večer. „Tipografija“ je slobodno pisati o listovima, koje ona izdaje, šta joj je volja, ali o nama ne može pisati, šta joj se prohtije. Mi ovu usporedbu ne prihvaćamo, jer ako „Hrvatski dnevnik“ i nije službeno glasilo HSS, nego informativni list, on je uredjivan prema utjecaju, koji pripada predsjedniku dru Maček ne samo obzirom na njegov položaj u hrvatskom javnom životu, nego koji mu pripada i prema konzorcijalnom ugovoru.

Nije dakle sasvim ispravna ni tvrdnja „Tipografije“ d. d. „da je „Hrvatski dnevnik“ poduzeće privatnih ljudi“, jer je „kao vlasnik označen posebni konzorcij“ a ne HSS.

Osim toga ne nalaze se u našem konzorciju samo privatni ljudi jer ako su predsjednik i podpredsjednik našegà konzorcija, koji je osnovan *u svrhu izdavanja jednog hrvatskog političkog lista, narodni zastupnici, ako u tome konzorciju ima osobno apsolutnu većinu glasova dr Maček i ako su konzorcijalnim ugovorom točno odredjena njegova opsežna prava i prema pojedinim članovima konzorcija i prema članovima uredništva lista,* onda se ne može bez ikakve ograde govoriti o poduzeću privatnih ljudi. Ne može se prema tome, generalno tvrditi, da „pojedina lica iz toga konzorcija nemaju ovlasti da govore i pišu niti u ime Hrvatskog seljačkog pokreta niti u ime Hrvatske seljačke stranke“, jer će valjda „Tipografija“ d. d. priznati to pravo barem predsjedniku dru Maču bez obzira na njegovo članstvo u konzorciju.

Za nas je *novo otkriće* da su „Jutarnji list“, „Obzor“ i „Večer“ stajali i prije, a da i danas stoje „kao sastavni dio hrvatskog seljačkog pokreta“. Ne znamo, od koga su dobili takvo priznanje, štaviše, znamo, da oni to ni stvarno ni formalno nisu. Njihovo je pravo, da podupiru i HSS i hrvatski seljački pokret, pak je to i njihova dužnost, ako

(Nastavavak na drugoj strani IV stupac)

Nemačka i Rusija

U decembarskom broju revije „Contemporary Review“ G. Solvejčik dokazuje oportunost i uzaludnost Hitlerove antisovjetske ofenzive. Dok je Hitler na nurnberškom kongresu grmio protiv ruskog komunizma, u Königsbergu je otvoren 24 Uskrsnji sajam, čiji glavni zadatak je bio razvitak trgovačkih odnosa izmedju Nemačke i SSSR. U isto vreme je Hitler nudio sovjetima kredit od 300 miliona maraka. U slučaju ostvarenja tog zajma bi se 40 posto tog novca upotrebilo za rátnu opremu, koju je Hitler hteo da liferuje svom ruskom „neprijatelju“.

U martu je Hitler ponovio ponudu kredita, ovog puta od 500 miliona maraka, bez obzira na to, što je 14 dana ranije oštro napao francusko—sovjetski pakt. Ne smemo se čuditi toj neklonosti Hitlera, koji je 1933 godine ubrzo posle dolaska na vlast dao SSSR kredit od 200 miliona maraka. Kad su 1934 godine Rusi u redu isplatili 600 maraka u zlatu i stranim valutama, Hitlerova vlada je smesta ponudila sovjetima nov kredit, zaključen u Berlinu u maju 1935 pod povoljnijim uslovima za Rusiju, nego što je bio prethodan zajam. Brzo posle toga je došla nova ponuda krevita od 500 miliona maraka na deset godina. 24 februara je Nemačka ponudu ponovila i 29 maja 1936 godine je uredno zaključen kredit od 200 miliona maraka na pet godina. Najzad poslednja ponuda od 300 miliona maraka ponovo dokazuje, kako je Hitleru mnogo stalo do izgradnje trgovačkih veza sa sovjetima, uprkos krstaškog pohoda, koji je protiv njih podušeo s takovom galamom. Može li onda neko verovati, da Hitler uistinu želi da uništi sovjetsku vladu, kad ih tako pripravno dáje kredit? Ili se boji sovjetskog napadaja kad tako efikasno pomaže dá se sovjetska armada naoruža.

Od 1921 do 1929 godine je izmedju Nemačke i Rusije zaključeno osam političkih sporazuma, a da i ne govorimo o čitavom nizu trgovinskih i manjih političkih sporazuma. Mračna saradnja između Berlina i sovjeta, koja je počela kad je 1917 godine Ludendorf pomogao Lenjinu da ode k Rusiju i koja je kulminirala u rápalskom ugovoru, ne treba nikakvog komentára. 1933 godine je Hitler ratificirao proširenje tog sporazuma, koji potseća na francusko—sovjet. pakt, protiv koga Hitler toliko galami.

Interesantno je da u svom prvom ekspozeju o spoljnoj politici odmah posle dolaska na vlast Hitler ni ne spominje SSSR, iako je napao Francusku i Poljsku. Komunizam je proglasio za unutrašnji nemački problem i uskoro posle toga je direktno rekáo: „Što se tiče SSSR nemačká vlada želi da s njime održi prijateljske i uzajamne korisne odnose. Vlada narodne revolucije je naročito sposobna da prema SSSR zauzme pozitivno stanovište. Berbá protiv komunizma je naša unutrašnja stvar, u koju se niko s polja ne može mešati. To neće uticati na političke odnose države prema silama, s kojima nas vezuju uzajamni interesi“.

Pet nedelja posle te izjave je Hitler primio sovjetskog poslanika Hinčuka, koji je ne samo komunista, nego i Jevrejin i zadržao se s njime u prijateljskom razgovoru, poslije čega je došla ratifikacija berlinskog ugovora, koja je i danas još baza nemačko—sovjetskih odnosa.

Posle toga je počela antisovjetska kampanja i ciničko ciljanje na kolonizáciju Rusije.

Ali do novog zbliženja je došlo krajem godine, kad su nemački ministar inostranih dela I Staljinov poslanik stekli uverenje, da „odnosi između obeju zemálja ne smejp biti tangirani razlikom njihovih političkih sistema“.

Rusi međutim nisu smeli suviše podleći Hitlerovim miroljubivim izjavama, jer njegov „Mein Kamkf“ jasno odaje antiruske planove. Radi boljeg pregleda rusko—nemačkih odnosa autor preporučuje knjigu prof Miljukova „Spoljna politika sovjeta“, izdanu u Parizu, koju ujedno objašnjava težnju Rusije da savlada ekonomske teškoće i zategnutost na istoku, zbog koje treba posto—poto mir.

Još u februáru 1934 godine je Hitler uveravao Warda Price, dá nemačka ne pretendira na ruske krajeve.

Kad so medjutim Rusi predložili Nemačkoj pakt, koji bi garantirao bezbednost baltičkih država, dobili su nejasan odgovor. „Nemačka vlada je uverena, da berlinski ugovor, koji je ratificirala prošle godine, sadrži sve elemente za održanje i formiranje njezinih odnosa.“

Isto prigodom opozivanja poslanika Nadolnyja iz Moskve u junu 1934 godine zvaničan komunikej veli, dá ne će doći ni do kakve promene u nemačkoj politici prema SSSR i da će se prijateljski odnosi nastaviti. Dakako te ponovne izjave ne sprečavaju Hitlera i njegove trabante, da redovno ne napadaju sovjete, „tog smrtnog neprijatelja evropske kulture,“

Solvejčik upozorava dalje na to, da baš licá, koja su se toliko angažovala u gajenju odnosa sa SSSR, kao bivši drž. sekretar von Kullmann, jedan od inicijatorá Brest—Litevskog ili Paul Scheffer iz „Berliner Tageblatta“, dižu najveću galamu protiv SSSR.

Ali Memci nemaju prava da uče Francusku ili drugu državu kako da postupaju sa sovjetima. Hitler ne želi propast boljševizma nego izolaciju Francuske. Dr Schacht, koji pokušava da dáje zajam sovjetima, nije uspeo u Parizu, gde je hteo da razbije francusko sovjetski pakt. Zbog toga ćemo čuti nove napadaje vođe antisovjetske ofenzive. Vreme je da se demaskira Hitlerov antisovjetski „bluff“, koji je džinovska politička podvala, kakva nema para u svetu. (C)

POLITIČKI PREGLED

Roditeljima marksističke omladine

Od akademičara iz Banja Luke dobili smo letak ove sadržine:

U borbi koju vodimo protiv pristalica marksizma prisiljeni smo da se obratimo za pomoć i na roditelje levičarske omladine. U najvećem broju slučajeva roditelji nisu odgovorni za strampute tice svoje dece, ali mogu svojim autoritetom mnoge stvari da poprave.

Mi ne osporavamo idealizam većeg dela omládine koja je strasno prigrlila Marks Engisova učenja. Uvek je omladina bila najčestitiji deo društva. Mi ne kažemo da revolt vaših sinova nije opravdan. Omladina je najosetljivija prema društvenim nepravdama. Ali mi smo fanatični protivnici marksizma; smatramo da je naša sveta dužnost da ukažemo na to kako se ne mogu pravedno i potpuno rešiti društveni problemi putem gradjanskih ratova. Mi smo rođeni za vreme velikog klanja naroda; odrásli u teškoj poratnoj atmosferi i celim svojim bićem tražimo mir. Naša borba treba novim ljudima da ukaže na to da je Jugoslavijá seljačka zemlja i da u njoj nisu bitni problemi fabričkih radnika i krupnih kapitalistá, pa je prema tome pravá besmislica težiti za diktaturom proletarijatá. Želimo mira mi tražimo slogu građana, a ne širenje klasne mržnje; želimo pravde mi zahtevamo slobodu svima ljudi, a ne samo klasno svesnih.

Vaši sinovi su zavedeni. U našoj državi je nemoguće provesti ono čemu su se oni predali. Seljak ne da nikome ono parče zemlje koju mu ni Turci ni Švabe nisu mogli oteti; crkve su vekovima delovale na dušu naroda da ih je nemoguće srušiti nekom radničkom revolucijom; naš narod je i suviše pošten da bi ustao protiv doma i porodice.

Uzdanica vaša je nemoguća pred silama koje gospodare današnjim društvom; njene ideje ne mogu iskoreniti ono što su vekovi stvarali.

Sinovi i kćeri vaše gube uzaludno dane; propadaju u ispiti, teraju ih iz škola, medju starijima upropastili su svoj ugled, medju drugovima stekli neprijatelje. Ceo njihov dugogodišnji rad završiće se u zatvorima, gubljenjem egzistencije i zdravlja, i umesto vođa korisnih i opravdanih društvenih reformi — dobićete propale egzistencije.

Vi ste u vašoj deci sve gledali; ona su bila cilj vašeg života, vaša odmena i sigurnost vaše starosti. Danas vam samo neprilike donose, škode vašem ugledu i položaju i stvaraju vam crne nade za budućnost. Marksistička omladina je izgubljena za naše društvo, ona je otsečena od našeg tla. Uzalud sva duhovitost vaše dece, besciljno je njihovo znanje jer ga nemaju gde primeniti. Zar je to bio cilj vašega života na da kraju krajeva vaša krv završi robijom, samoubistvom ili begstvom iz otadžbine? Vi možete svoje najrođenije upozorávati na sebe, da oni nisu sami, da moraju misliti na to da se vama oduže; vi ste u stanju da ne date deci svojoj da se druže sa onima koji su već propali i da čuvate vaše potomstvo od opasnih zamaha; I vi ste napokon i dužni da ustanete protiv svih onih koji odobravaju „napredne“ ideje vaše dece. Odrasli ljudi na dobrim položajima, osigurane egzistencije, hvale vašu decu i daju im moralnu podršku da nastave tim kobnim putem kojim su pošla. Sve zle posledice tih „naprednih“ stremljenja podneće vaša deca a ne njihovi stariji obezbeđeni prijatelji i savetodávci. Ne dajte da se preko ledjá vaših sinova stvara politički kapital! Sprečite da sitni i besni vode i vas i decu vašu u glad i propást!

Nacionalna omladina ne želi da pretuče i zatvori levičarsku omladinu. Nama je potreban što veći broj mladih i poštenih ljudi da bi imali potrebnu snagu da uredimo ovaj kraj zemlje.

Roditelji!

Delujte na vašu decu, pomozite nam dá ih spasimo od nedaća u koje hrle, spojimo snage da bi vaše sinove i kćeri spasli i za vas, i za nas i za Jugoslavlju!

Antimarksistička sekcija Udruženja nacionalnih akademičára Vrbaske banovine.

„Narodni val“ g. V. Radića

„Obzor“ javlja:

G. Vladimir Radić koji se je pred kratko vrijeme vratio iz Francuske u domovinu, početi će o Novoj Godini sa izdavanjem „Narodnog Vela“, kojeg je godine 1927. osnovao Stjepan Radić. Kako je poznato, „Narodni Val“ za vrijeme izlaženja, nášao je do tada neprispodobiv odjek jednako medju seljaštvom kao medju našim gradjanstvom — dok nije 1929 godine morao biti obustavljen.

„Narodni Val“ izlazit će svakog 1. i 15. u mjesecu. Njegov prvi broj izaći će u oči Nove Godine“.

(nastavak sa prve stranice četvrtog stupca)

ne će da se ogriješe o hrvatski narod, ali stoji i to, dá je u tome pogledu naš položaj drukčiji nego položaj ovih listova. Prema tomešne stoji niti tvrdnja u ispravku dra Milivoja Dežmana, „da je „Hrvatski dnevnik“ stvarno posve privatno poduzeće pojedinih ljudi“. Istina je, da naš konzorcij kao takav nema ovlaštenja, da govori u ime hrvatskog seljačkog pokreta, a niti u ime Hrvatske seljačke stranke, kao što je istina da na to ne može biti ovlašten konzorcij privatnih osoba. To nitko pametan nije ni tvrdio, ali stoji to, da kroz naš list ima pravo govoriti i da doista govori ne uslijed kakve susretljivosti, nego i u *smislu konzorcijalnog ugovora onaj, tko je ovlašten, da u ime hrvatskog naroda govori.*

„Tipografija“ d. d. u svojem ispravku náročito ističe, da su njezini dioničari svi Hrvati, a po vjeroispovjesti u ogromnoj većini kršćani. Kadá ona to tvrdi, onda nemamo razloga tome ne vjerovati to više, što mi o tome uopće nismo ni pisali. Ali je istina, i to, da je u prvom ravnateljstvu „Tipografije“ d.d. bio predsjednik Ernest Schulz iz Zagreba, podpredsjednik sada pokojni Milan Savčić iz Beograda, Eugen Demetrović iz Zagreba, dr. Slavko Wolf iz Zagreba i dr. Lavoslav Schisk iz Zagreba. Prema trgovačkom registru sudbenog stola u Zagrebu za društvene tvrtke, svezak VII, strana 15 i svezak X. strana 281, danas su upisani u trgovačkom registru *kao predsjednik „Tipografije“ d. d. gosp. Ernest Schulz, a kao članovi ravnateljstva Dragutin, Stjepan i Milan Schulchof, dr. Rudolf Blies, dr. Pavao Vuk Pavlović, Milan Band i dr. Milivoj Dožman.* Ne želeći tangirati ni osobe ni nacionalno, kao ni vjersko opredjeljenje ove gospode, ipak moramo spomenuti, da u sastavu našega konzorcija i sastavu ravnateljstva „Tipografije“ d. d. ipak postoji stanovita razlika. Prema društvenim pravilima „Tipografije“ d. d. ona je dioničko društvo s dioničkom glavnicom od 10 milijuna dinara, koja sastoji od 100 tisoća dionica po 100 dinara, koje glase na donosioca, dakle su predmetom slobodnog trgovačkog prometa, od čega je upisano 32.500 udjela. Naprotiv udjeli članova našega konzorcija nisu predmetom slobodnog trgovačkog prometa, a niti položaj ostalih članova konzorcija nije ravnopravan položaju predsjednika dra Mačka kao člana konzorcija. Konačno, kao što smo naglasili, sudjelovanje narodnih zástupnika Hrvatske seljačke stranke u našem konzorciju i položaj, koji oni u njemu zauzimaju (predsjednik i podpredsjednik konzorcija su narodni zastupnici) daju nam valjda ipak právo, da istaknemo stanovitu razliku izmedju konzorcija „Hrvatskog dnevnika“ i „Tipografije“ d.d.

Hrvatskoj je javnosti poznato, na čiju je pobudu pokrenut naš list, kao što ona znade, koju je svrhu imalo pokretanje našega lista, jer je sasvim sigurno, da on nije pokrenut bez razloga. Napose nije pokrenut iz nekih komercijalnih razloga, jer svrha našega konzorcija nije dobitak. Morali smo ovo napisáti, kada su se „Tipografija“ d. d. i dr. Milivoj Dežman upustili u objašnjavanje svrhe i položaja našega lista bez ikakovog povoda s naše strane. „Tipografijina“ štampa, kao i svaka druga štampa, ima pravo podupirati politiku Hrvatskog seljačkog pokreta, jer je to dužnost svákog Hrvata, ali nipošto ne možemo dopustiti da budemo identificirani s njezinom štampom. Tko prati pisanje našega lista i pisanje „Tipografijine“ štampe, lako će opaziti, u čemu se slažemo, a u čemu se razlikujemo. Jer da stánovite razlike dostoje, to ne će valjda nitko poreći.

UMOLJAVAJU SE

g.g. pretplatnici da kad šalju pretplatu za naš list da to šalju na ček. rač. br. 46.798, a ne na ček. rač. br. 38.114, jer nastaje smetnja kod knjiženja.

Šibenik - GRADSKE VIJESTI - Split

„JUGOSLOVENSKI NACIONALISTE" IZ AFRIKE

Šibenik, 21 decembra.

Ima pojava u našoj sredini koje se ne dadu nikako protumačiti. Mogli bi ih sa našeg Primorja prebaciti u Afriku, a da još uvek ostanu nerazjašnjiva. Odbacivši „hiljadu godišnju kulturu" i geste onih koji tu „kulturu" poseduju, nailazimo na stoput gore geste i ispade onih koji te „kulture" ne poseduju.

Jugoslavenski orijentisano žiteljstvo naše države uvek se tužilo, i tuži se, na nepodnošljive i štetne ispade separatističkih, komunističkih, frankovačkih i sl. elemenata. Tih ispada je bilo i jest. Oni nisu nikakva novost. Ali isto tako nisu više novost ni ispadi „jugoslovenskih nacionalista". Kojekakove su se vucibatine krile pod imenom „jugoslovenski nacionaliste" kad je jugoslavenstvo „bilo na vlasti". Danas su ti redovi, hvala bogu, pročišćeni i poštećeni od tih uličnih nacionalista. No izvesne pojave ukazuju na to da ih još imamo. Zato nam je namera da ih ovim napisom „generalno žigošemo".

Pre par dana, iste noći, desili su se u našem gradu dva incidenta koja je svaki ispravni i pravi jugosloven osudio. Jasno u drugom slučaju ne znajući pravo na koga da adresira svoje gnušanje.

Te večeri jedan gospodin, „istaknuti jugosloven" u napitom stanju pravio je nepromišljene ispade, ispade s kojima se nemožemo složiti. Jer boriti se sa svojim političkim protivnikom ne znači na prostački, takinski način obračunavati se, upravo isporedati svoje jugoslovenstvo kavanskim i uličnim tučama. Taj izvesni gospodin mogo bi da pretstavi iks sličnih slučajeva i zato ga uzimamo kao generalan primer. Doći u krčmu i psovati „sve na kamate" što je jednom politički opredjeljenom čoveku bar polusveto, nije ljudski, nije jugoslavenski. No podlost ovih ljudi ide toliko daleko da u momentu kad, sasvim opravdano, počmu da uređuju organi javne bezbednosti, (za koje drže da ih kao nacionaliste moraju štititi i protežirati !) izađu sa porolom da su morali reagirati, jer da su — navodno — politički protivnici psovali Kralja i druge njihove svetinje. Ovu podlu insiminaciju treba još bolje žigosati, jer se za laž veže ime Kralja.

Treba imati na umu da Jugoslavija i jugoslavenska ideja narodnog i državnog jedinstvâ netreba ovakve „pristaše". Ne samo da ih ne treba, nego ih se ona edlučno odriče, jer joj nanose moralnu štetu.

Drugi jedan momenat koga se moramo danas dotaknuti je, javnosti već poznata stvar razbijanje prozora na štamparij u kojoj se štampa naš list.

Naši sumišljenici su nam rekli: Vidite ! To je protest separatističkih i komunističkih elemenata našega grada na Vaš smer pisanja.

Mi javno tvrdimo: nije istina ! U tim slojevima građanstva nema se tražit one koji su polupali desetak stakala štamparije.

Te smutljivce i podlace treba također tražiti u redovima ovih nazovi jugoslovena koji radi ličnog računa, sebičnih sitnih ambicija žele da ruše ono što je istinsko jugoslavensko.

Mi se danas zadržavamo samo na ovih nekoliko generalnih konstatacija pridržavajući sebi pravo da u stvar, vremenom, i detaljnije zađemo. (a)

POMEN I KOMEMORACIJA blagopok. generalu Trnokopoviću

Split, 21 decembsa.

Inicijativom Narodne Odbrane u Splitu održan je svečani pomen u pravoslavnoj crkvi nedavno preminulom generalu Stojanu Trnokopoviću.

Ličnost generala Trnokopovića usko je dovezana nedavnom istorijom Splita. Naime, pod njegovim vodstvom bratska srpska vojska po prvi put došla je u do tada pojarmljeni Split, koji ju je sav srećan i razdragán dočekao kao oslobodioce svoje.

I nedavno, vrli čovek i vojnik general Stojan Trnokopović umro je.

Nacionalna javnost Splita, smatrajući to nacionalnom dužnošću, odužila se danas najdostojnije njegovoj slavnoj uspomeni.

U dupko punoj pravoslavnoj crkvi odslužio je parastos za upokoj duše blagopokojnog generala Stojana Trnopokovića protá Sergije Urukalo.

Pored g.g. Bana Dr. Jablanovića, Komándanta mesta generalá Marinkovića, podbana Lugera, donačelnika Ivaniševića i drugih pretstavnika vlasti i društava, naročito je zapažen velik broj građanstva.

Po svršenom parastasu održana je svečana komemoracija u foyeru Narodnog Kazališta, koji je pio prepun.

Komemoraciju je otvorio pretsednik Nar. Odbrane Dr. Josip Arambašin, zahvalivši se prisutnima na velikom i dostojnom odazivu, davši reč gdji Maji Čulić, poznatoj nacionalnoj i javnoj radnici.

Gdja Mája Čulić sa njoj svojstvenim i dirljivim rečima iznela je vrline i predani rad blagopokojnoga generala Trnopokovića za teški i naporni posao koji mu je u ono vreme bio poverio blagopokojni Kralj Petar I. Istakla je dalje, dugovanje Splita prema velikom pokojniku, opisávši pojedine mpmente iz njegova života, koji ga najbolje ilustraju i prikazuju kao velikog čoveka, vojnika i heroja, čije ime spada u Pánteon naših slavnih ljudi.

Dalje u svom govoru istakla je, da ju gosláveni Splita ostaju dosledni i nèpokolebivi čuvari velikog djela oslobodjenja i ujedinjenja i verni zavetnoj misli danaj velikim delima Kralja Petra I. Oslobodioca i Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja.

Njezin govor, dirljiv i pun osećajnosti, delovao je na prisutne, koji su na koncu uskliknuli: Slava generalu Trnokopoviću !

Zatim je uzeo reč gosp. direktor Kl. gimnazije Silvije Alfirević, koji je istakao junačka dela i istorijske i značajne momente, vezane Splitom, iz života velikog pokojnika.

Komemoracija je završená otpevanom kompozicijom pevačkog društva „Zvonimir".

Neka je večna hvala i slava generalu Stojanu Trnopokoviću ! (p)

☐ NOVI PRETSTAVNIK VOJSKE PRI VATROGASNOJ ĆETI. Dosadašnji pretstavnik vojske pri Dobrovoljnoj vatrogasnoj ćeti u Splitu kapetan II klàse gospodin Mihajlović podneo je ostavku, a na njegovo mesto je postavljen pešadijski major gospodin Rasulić. Obzirom na nezdrave prilike pri ovoj ćeti vooma je uputno, da je postâvljen kao pretstavnik vojske jedan oficir veće sarže. (ć)

☐ SASTANCI ZA POSEBNI PENZIONI ZAVOD U ZAGREBU. Ovih se dana održavaju razni navodni sastanci radi prenosa jednog dela poslovanja Pentionog zavoda iz Ljubljane i to baš u Zagrebu. Kako smo informirani to su igre pojedinih intriganata o kojima se štošta dade kazati, ali jedno je istina, da su svi neovisni bankovni i privatni namještenici zalo, da i nadalje sve ostane u Ljubljani s tim, da se pri popunjanju činovničkih mjesta uzmu u obzir katkada i dalmatinci. (ć) —

☐ SKUPŠTINA PRIMORSKE CENTRALE PROIZVADJAČKIH I POTROŠAČKIH ZADRUGA U SPLITU. Za dan v7 ovoga meseca ovaj je naš novi savez zadruga sazvao svoju glavnu vanrednu skupštinu. Kako ovaj novi sávez polagano i postepeno lepo napreduje, nastojaćemo da o njegovom radu i delovanju po skupštini donesemo eduži izveštaj. (ć)

Najnovije zakonski propisane tiskanice

Knjiga kontrola alkoholnih pića
Unos — iznos
molba općini radi izdanja uverenja
Zemljoradničko uvjerenje
koje općina upušta
Obračun iz kupov. robe na kred. i iz ostalih pravn. odnosa.
Obligacije zemljoradn. dugova
po 100 kom. vrlo umjerene cijene
po komadu Din. 1.—
Opomene dužnicima zemljoradnicima
100 kom. Din. 15.—
Molbe za dozvolu prodaji vlast. vina
100 kom Din. 25.-
nabávlja se kod:
Tiskare E. Vitaliani i Sin - Šibenik

SPORT

»Nezasluženom« pobjedom

Vuk je „porazio" Osvita 1:0

Juče je u Splitu održana derby—utakmica između šibenskog Osvita i splitskog Vuka, u kojoj je Osvit u svojoj najvažnijoj utakmici pretrpio jedan nezasluženi poraz.

Vukova „nezaslužena" pobjeda nad Osvitom doprinjela mu je dva dragocjena boda, koja su mu neophodno potreba na, i time je postao još ješći rival za osvajanje titule „prvâka".

Ovaj „nezasluženi" poraz Osvit je časno pretrpio. Njegova igra nas je zadovoljila, mada je pretrpio poraz, ovo je jedan lijep „uspjeh" kombinovane momčadi nad kompletnim Vukom u centru Splita. (m. b.) —

☐ U SUBOTU održana je II akademija naraštajaca Sokola koja je vrlo dobro uspjela i na kojoj smo primjetili náročitu disciplinu i marljivost među mladeži.

☐ 26 ov. mj. HAZENA J.R.S.K. „SIBENIK" održaće čajanku u Hotel Krka.

☐ PLES JUG. AKADEMIČARA priređuje se u sokol. domu 5 januara.

PODLISTAK

Pred velikim upitnicima

To je naslov, po obliku skromne ali po idejama bogate, knjižice Miljenka Vidovića koja je ovih dana izašla iz štampe u Sarajevu. Djelo se bavi problemima opće važnosti i mi ovdje donosimo samo kratak pregled sadržaja koji će zanimati svakoga ko prati kretânja i život savremenog društva.

Savremene velike borbe oko ekonomskog uređenja društva, po Vidoviću, sasvim su pogrešan put k stvarnom uređenju teškog položaja u čovječanstvu uopće. Od iskona svijet je svoja stremljenja i ambicije sređivao na principu individualnosti, ljudi su vječito polazili u svim problemima svijeta od svoga i uvijek se opet vraćali u svoju ličnost; nikada još u historiji čovječanstva ne pámti se slučaj kolektivnog rada za opće dobro svih i svakoga.

Nikakve rezolucije, nikakvi ratovi i krvopolića ne mogu svijetu donijeti vedrije dane sve dotle, dok ljudi ne budu žrtvovali svoje lične račune za interese zajednice. Potrebno je u svijet razasuti principe jedne nove etike, novoga morala i novih pogleda na život, treba ljudima ukazati na nove puteve spaseuja koji nijesu u sebičnim grabljenjima pojedinaca nego u zajedničkom radu i saradnji vaskolikog čovječánstva na poboljšanju prilika i standarta društvenog života.

Dok se u tom smislu ne počne raditi, uzaludne su sve druge borbe, pobune i revotucije, jer sve su to samo manifestacije ljudskog egoizma i gramzljivosti pojedinaca na štetu cjeline. F. P.

FOTO-REVIJA

Primili smo dva zadnja broja tog struč nog mjesečnika za amatersku i zvaničnu fotografiju.

Najbolje ćemo karakterizirati taj list ako ovdje navadjamo sadržaj tih brojeva:

Perspéktiva kao elemenat slike — Sitnozrnato razvijanje — Fotografija i umjetnost — Zagrebačka izložbá fotografija — Dobar i loš fotografski album — Zima — Nešto o reprodukciji — Male snimke i velike slike — Tvrdo i mekano, gusto i tánko — it.d.

Pored togâ svaki broj tog uzorno štampanog lista donaša rubrike: Svega po malo — Novosti — Literatura — Izložba — Društvene vijesti — Iz industrije itd.

Slike koje su u toj Reviji otstampane zadivljuju svakog fotografa. Kako je sada izašao zadnji broj ovog petog godišta vrijeme je baš da se svaki tko se za tu lijepu umjetnost interesirá hitno pretplati za šesto godište. Pretplata iznaša samo Din 25.— za polugudište. List donaša i često nátječaje sa nagradama.

Ugledni primjerak šalje Uprava lista Foto Revija — Zagreb, Dalmatinska 6, rado ako se dopisnicom javi kákovim se aparatom slika, dakle vrst aparata, objektiva it.d.

MALA KRONIKA

Idealni model lepote

Ovo lepo lice pripada gospođici Alisi Shangnessg koje je izabrana po „idealni model lepote“ ženskog lica ispred 32 hiljade kandidatkinja.

— —

Maršali Poljske

General Rdž Šmigli drugi je maršal u obnovljenoj Poljskoj. Ovo dostojanstvo tamo je vrlo starog porijekla. Prvi put je podijeljeno 1263 godine. Ono je odgovaralo današnjem dostojanstvu ministra. Pod dinastijom Piast, koja se ugasila 1370 najviši komandant poljskih vojnih snaga nosio je titulu maršala. U vrijeme vladavine Kazimira Velikog bila su u Poljskoj dva maršala, „mareschalus regni“ i „mareschalus curiae“. Kasnije poslije ujedinjenja sa Litvanijom, maršal krune bio je prvi ministar, a ministar dvora, kraljevski maršal dvora. Tada se vrhovni poglavica vojske zvao „hetman“.

— —

Kanadska petorka dobila ponudu za udaju

Amerikanci moraju u svemu biti originalni, pa nije nikakvo čudo što se već sada našlo prosilaca za jednu „gospođicu“ od kanadskih petorki. Iako je Ivoni Dione tek dvije godine jedan ju je već sada zaprosio od njenih roditelja i hoće da se samo njome oženi. On joj je uputio ovako pismo:

„Ja sam prvi na svijetu koji hoće da se oženi s tobom i niko na svijetu ne voli te ovako kao ja. Poslije Ruzvelta ja ću biti pretsjednik Amerike, a ja ti obećavam da ćeš ti vladati na mome mjestu kad ja budem otišao u rat.

Oglašujte u „TRIBUNI“

Bukovica

Zadružna svečanost u Žegaru

U nedjelju 13 decembra ove godine žegarska zdravstvena zadruga, prigodom proslave 50-godišnjice ljekarskog rada svog zadružnog ljekara dra Nikole Oljdekopa, priredila je jednu lijepu zadružnu manifestaciju. Bili su prisutni pretstavnici svih sjev. dalmatinskih zdravstvenih zadruga i to iz Zemunika, Smokovića, Đevrsaka, Kistanja, Knina, Kosova, Obrovca i Benkovca. Osim toga sudjelovali su proslavi i gosp. pukovnik Borivoje Marković, komandant 11 peš. puka, načelnik sreza benkovačkog g. N. Zoković, općinski pretsjednik gg. Petar Knežević iz Obrovca i Lazo Krneta iz Kistanja, sveštenici, učitelji i lekari.

Poslije blagodarenja, koje je izvršio g. Pavle Zelić uz asistenciju upr. manastira Krupe g. Simeuna Petričevića i parnha žegarskog g. Damjana Štrpca pretsjednik Zdravstvene zadruge g. T. Nanić predao je g. dru Oljdekopu spomen knjigu, kao znak zahvalnosti, poštovanja i priznanja sa strane njegovih kolega, saradnika i zadrugara za njegov požrtvovni, savjesni i uspješan rad na polju zadružne medicine. Za vrijeme ručka bilo je održano više govora u kojima su govornici istakli sadašnje stanje zadrugarstva u sjev. Dalmaciji, potrebe zadrugarstvà, obzirom na naše prilike i smjernice rada na unapređenje zadružnog pokreta. Poznati radnik i apostol zadrugarstva g. Lazar Matić detaljno je iznio u svome govoru istorijat zdravstvenog zadrugarstva u sjev. Dalmaciji i prikazao je plan budućeg rada, koji će biti proveden na sasvim novoj bazi. O. g. Matića treba istaknuti govor g. Petra Kneževića, pretsjednika općine obrovačke i g. Nikole Zokovića, sreskog načelnika, koji su sa puno simpatije i ljubavi govorili o zdravstvenom zadružnom pokretu.

Pouzdano je ová zadružna manifestacija ostavila ugodan odjek u svome kraju. (L)

Rogoznica

Aktivnost sokol. naraštaja

Sokolsko društvo — Rogoznica Nar. otsjek održalo je dana 13. XII tek. god. u društvenim prostorijama svoj: „I Naraštajski Ples“ - koji je iznad svakoga očekivanja moralno i materijalno uspio.

Osobiti treba istaknuti požrtvovnost braće naraštajaca koji su uložile sve svoje sile, da ovaj ples što ljepše i bolje uspije, te da time dokažu neprijatelju svoju mladenačku bratsku ljubav i odanost prama sokolstvu.

Ples je otvorio brat naraštajac Ivo Mileta i sestra naraštajka Savka Lušić koje su prisutni sa aplauzom pohvalili.

Za vrijeme plesa braća naraštajci pripremili su takovih scena i šala kakvih se ne pamti u mjetu.

Preko plesa svirala je društv. muzika.

Soko

KNIN

Čajanka u Cercle-u u počast g. Konzulu Francuske iz Splita

Naš mladi i agilni „Cercle des amis de la France“ koji uzdrži dva tečaja francuskog jezika i ima eko 56 članova i 40 učenika-(ca) franc. jezika, bio je počašćen posjetom Konsula Francuske u Splitu, G. G. Soupey a. 18 XII bio je simpatični i odlični gost dočekan od uprave Cercle a i pozdravijen, a dame članice društva priredile su čaj sà raznovrsnim kolačima, te se g. konzul zadržao duže vremena u prostorijama društva u prijateljskom razgovoru. G. konsula je obradovalo vsoma, kako ovo najmlađe društvo prijatelja Francuske u Jugoslaviji, ozbiljno shvaća zadatak i cilj ovakovih nacionalnih ustanova za širenje francuskog jezika i upoznavanje francuske literature i kulture, i za sve dublje prijateljske veze između naše i velike francuske nacije. G. je Soupey izrazio svoje osobito zâdovoljstvo i obećao moralnu i materijalnu pripomoć ovako ozbiljnu i agilnu društvu. Iskrena, ljubazna i čisto francusko-demokrâtska otmjenost g. konsula ostavila je najugodniji dojam i izazvala poštovanje cijelog našeg Cerle-a prema odličnom pretstavniku francuske nacije u našem primorju. U društvu g. konsula bio je i pretstavnik gradnje Batignol na Uaskoj pruzi, g. Pierre Bernet sa svojom gospođom, koji su također članovi našeg drudruštva. (m)

Bilješke

„Poziv na pretplatu“

U božićnjem broju „Katoličkog tjednika“ sarajevski nadbiskup dr. I. Šarić uputio je poziv na pretplatu svoje zbirke pesama. Poziv započinje ovim „milim riječima“:

„Danas je u nas selječka poezija savremena. Hvala Bogu! U seljaka Hrvata mi svi uperemo oči. Nema hljeba bez seljaka. I zato mu neka bude i naša hvala i naša pjesma!

Ima dulje vremena, da se potpisani dao i na seljačku hrvatsku poeziju. I našao je u hrv. selu i u hrv. seljačkoj duši toliko motiva i pobude za svoju hrv. i katol. pjesmu. Iz raznih poruka sà svih strana hrvatskih vidio je, da te njegove seljačke hrv. pjesme voli i selo naše i grad naš. I, nagovoren od mnogih, odlučio je potpisani sabrati te pjesme u jednu oveću zbirku pod milim naslovom „Seljaci Hrvati“.

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi D. 6, svaka daljnja reč 50 p. (uvrštava se najmanje 2 puta)

Priopćeno po retku D 10 — Oglasi poltarifi

KUPUJEM Bankovne knjižice, Zlato i Briljante. „Nakit“ posredovanje za nabavu zajmova, Split — Kresimirova 3

Prodaje se: 1 kabina na kupalištu Jadrije, 1 stolna blagajna. 1 vel. blagajna, 1 aparat za kuhanje kafe, 1 aparat za čišćenje praha. Za informacije obratiti se upravi lista.

Zajam tražim intabulacijom (Din 60 90000 na kuću i gradilište pred novom gimnazijom trostruke vijednosti ponude na upravu pod „Zajam“ 2-1

Kupujem knjižice Gradske štedionice u Splitu do veće sume. Ponude na upravi lista.

Savršenu fotografiju dobijete samo kod Foto-salon SINOBAD

SPLIT — Diokletijanova obala 5

ŠEŠIRI I KAPE

najnovijih fazona, u velikom izboru najpovoljnije dobijete kod TVORNIČKOG SKLADIŠTA

TVOKAPS

SPLIT: Ispod Ura 5.

ŠIBENIK: Kr. Tomislava 117.

OGLAS

Posivlju se zanimanici, da najkasnije do 31 decembra 1936 god. podnesu Upravi Banovinske Bolnice u Šibeniku propisno taksirane ponude za prenos i ukop mrtvaca iz bolnice kroz 1937 godinu.

Od Uprave Banovinske Bolnice

Upravnik:

Dr MACHIEDO 3 2

OGLASE

za naš BOŽIĆNI BROJ primaju naše administracije još samo danas utorak 22 ov. mes.

Šibenik: Ep. Miloša ulica

Split: Marulićeva ul. 1-II

Pri koncu godine

još jednom molimo svu gg. pretplatnike koji nisu podmirili pretplatu za 1936 godinu da to učine što prije kako nebi u novoj 1937 godini ponijeli sobom i duga. Mi svoju dužnost nastojimo što više i što bolje ispuniti, a na pretplatnicima je da nam se odluže bar redovnim slanjem pretplate. Ko ne podmiri svu pretplatu za prošlu 1936 godinu novom godinom ćemo obustaviti list.

Priča „TRIBUNE“

Samoubica

Jasomir Panake, generalni direktor jedne velike fabrike u Činčinatiju, imao je za sobom inspekcijoni put kroz divlji Zapad. Njegov je šešir bio na devet mjesta propucan, glavu su mu krasile dvije impozantne čvoruge, imao je — ili bolje reći nije imao — jedanaest izbijenih zuba, bila mu je razmrskana nosna kost i jedna ruka bila mu je iščašena. Pritom Jasomir nije ni sa kim na svijetu imao razmirice, ili, pak, svađe. Naprotiv, svi su bili prema njemu vesma ljubazni. Treba naime, znati da se na divljem Zapadu ljudi međusobno ne dotiču — u rukavicama...

Sada je, dakle, Jasomir Panake sjedio u vozu za Činčinati. Nažalost, voz se još uvijek nalazio na divljem Zapada, — to je Panake najbolje mogao da utvrdi po divovskome kauboju koji je u Rivertonu ušao u njegov kupe, i, nekako osorno pozdravivši ga, sjeo njemu prekuputa. Od Rivertauna do Vesttauna voz je još imao da juri dobar sat. Pritom, već je sada počelo smrkavati, a Jasomir je znao da željezničko društvo sà svjetlošću mnogo štedi.

Odjednom — generalnom direktoru zastade dah — kauboj prsne u glasan smijeh. I reče, gledajući oštro u Jasomira:

— Znate, moram da se smijem kada pomislim da ćemo ja i vi za jedan sat biti mrtvi...

Kauboj pritom izvadi revolver iz džepa i uperi ga na svâga od straha premrlog saputnika, koji poče dà muca:

— Ah... vi... vi ste neki razbojnik, gangster, nè? Evo, evo vam sav moj novac, i časovnik, i prstenje.

— Strpajte sve to natrag, promrmlja kauboj s prezirom, — ja vaše drâgocjenosti ne trebam. Ja hoću vaš život!

— Ali... zašto? Šta sam vam učinio?

Kauboj poče grohotom da se smije.

— Ja ću odmah poslije šest sati da izvršim samoubistvo. Zašto? Jer nemam više volje da živim. Ali, hoću nekogà da povedem sobom, onda se lakše umire. Pošto vi činite tako prijâtan utisak, izabrao sâm vas.

— Ali... u vozu sjede još toliki drugi ljudi... mucao je Jasomir.

— Isključeno. Vi ste baš moj tip!

Onda Jasomir Panakè pade u nesvijest. Kada je ponovo došao k sebi, kupe je bio osvijetljen. Začuđen, gledao je on na sada prijatno lice kauboja. I onda stade preklinjati:

— Pustite me da živim...

— Ali vrlo rado! odvrati kauboj, držeći mu revolver pod nosom, — ja sam samo htio da vas upoznâm sa preimućstvima novoga revolvera fabrike „Hit i Kulej.“ Jer imam čast da za tu poznatu firmu putujem za Rivertaun i okolinu, kao njen zastupnik.

Kauboj izvadi, zatim, narudžbenu knjigu:

— Neoprezno je od vas da po divljem Zapadu putujete bez oružja. Smijem li, dakle, zbog narudžbe, zamoliti za vaše ime.

Jasomir Panake skoči u tom trenutku kao oparen sa svoga sjedišta.

— Moje ime? zagrme on, — moje ime? Vi, životinjo! Ja sam Jasomir Panake, generalni direktor vaše fabrike oružja „Hit i Kulej“ u Činčinatiju!... — O. V. P.

Direktor: HAMILKAR VITALIANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Štampa: Tiskara E. Vitaliani i Sin, Šibenik — Platilo i tužive u Sibe...